

APINK

Med en struds mave af en appetit

*Dan Turells levende nye digte er skrevet nær ved tingene
- men kan også reducere mennesker*

Af Vagn Steen

POLITIKENS sommerlæsere husker den daglige Dan Turell. Han skrev vers og prosa. Der var noget hver dag, og det satte noget i gang. Ja, anmelder John Chr. Jørgensen stillede et begavet spørgsmål om livsanskuelse — tror jeg det var — og fik sit svar. Og læ-

serne skrev.

Det var god avis, disse digte. De kunne læses i et tempo der ikke er meget anderledes, end når man læser lederen (hvis man gør det) eller At Tænke Sig — som nok har lidt andre læsere. Det var mediebevidst og dygtigt.

Mange af sommerens Politiken-digte står nu i en bog. Sammen med radio-digte, tv-tekster, improvisationer og leverancer til andre tryksager. Og det er blevet en levende bog.

NU ER digtene ikke udsøgte i

detaljen, deres styrke er mere, at de er skrevet nær ved tingene og med en strudsmave af en appetit. Tonefaldene skifter ikke voldsomt meget, men de presser og de underholder, de overtaler og indtaler, de gør ting interessante. Det sidste er lidt på godt og ondt, for det

Tegning: Poul Holck

svinger mellem det anekdotiske — og så det inspirerende lysglimt. Men at sortere det første fra og dyrke det sidste er ikke netop Turells metode. Vi får rub og stub.

Og vi får meget. Bogen starter stærkt med et langt jegdigt — fra dagligdag til gravskrift: Jeg lever sådan set et stiltfærdigt liv / omkring Vesterbro torv / til daglig / Jeg ser på de gutter der virkelig kan håndtere billardkøen og kridtet / og på folkepensionisterne der får i jackpot'erne / efter deres obscene orgasme'. Læg mærke til at forstærkelserne er lagt på udefra — som ordet 'virkelig' eller som den 'obscene orgasme'. Det er hurtigt sprog.

Og der er omfattende temaer: Lorry Feilberg — og Sir Henry Merrivale fra bøgerne, William Blake, Charlie Parker, Irma-røverne: 'Tak for showet, venner! Men 16.907 kr. er ikke meget — i forhold til, hvad Irma bøffer den danske husmoder for hver dag —'.

DET ER en så omfattende vilje til indsigt overalt, at når et digt hedder 'Jeg skulle have været taxachauffør' så tænker man: og alt muligt andet. Men det man ikke er, kan man digte sig ind i: 'Og jeg ville være den rene Djævel i Indre-Bytrafikken! / Jeg ville vide exactly hvor og hvornår / jeg kunne tage hjørnet på to hjul / og hvornår en mere værdig facade var påkrævet / for sund fornuft skifter lov / fra gadehjørne til gadehjørne'.

Sådan er Taxa-Turell vel også som digter. Nu og da synes jeg han sidder velgarderet bag et særligt vindue og reducerer mennesker fra andre og måske mindre privilegerede kredse. Byens gamle damer bliver til 'Kristian Albertsens personlige stemmekvæg' — de er nok mere, og digte kan bruges til at åbne for dette mere.

Der er et par fordomme og nogle tilsyneladende solidariteter man kan ønske sig afløst af noget mere varmt og knap så hastigt.

Hvis nu også bagsiden af det levende talent skal nævnes — i kritik som er kritisk.

Dan Turell: Drive-in digte.
(Borgen, 128 sider, 38,00 kr.)